

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1174/2024
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 111/23 од 14.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 314/24 од 03.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Живковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 111/23 од 14.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 314/24 од 03.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 111/23 од 14.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и истовремено је осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени новчану казну на коју је осуђен не плати у остављеном року иста ће се извршити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 89б. и 344а став 6. Кривичног законика, према окривљеном је изречена мера безбедности забране присуствовања одређеним спортским приредбама, и то фудбалским утакмицама ФК „Гацин Хан“ из Гациног Хана у трајању од годину дана од дана правноснажности пресуде, која ће се извршити тако што је окривљени дужан да се

непосредно пре почетка свих фудбалских утакмица ФК „Гацин Хан“ из Гациног Хана лично јави службеном лицу у подручној полицијској управи, односно полицијској станици на подручју на којем се затекао и да борави у њиховим просторијама за време одржавања спортске приредбе, с тим што ће изречена условна осуда бити опозвана уколико окривљени прекрши забрану присуствовања наведеним спортским приредбама односно ако не изврши дужност јављања полицијској управи.

Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА и исти је обавезан да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 314/24 од 03.06.2024. године одбијене су као неосноване жалба ВЈТ у Нишу и жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Живковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и утврди да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног и исте укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Истичући битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву суштински указује да се побијана осуђујућа пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на исказу сведока оштећеног који је дат на записнику о испитивању сведока пред јавним тужиоцем, из разлога што окривљени и његов бранилац нису присуствовали доказној радњи испитивања сведока оштећеног.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је Виши јавни тужилац у Нишу на записнику Кт 75/23 од 07.06.2023. године, испитао сведока оштећеног ББ, без присуства окривљеног и његовог браниоца, при чему за извођење ове доказне радње без присуства окривљеног и његовог браниоца, није имао одобрење судије за претходни поступак.

Међутим, по налажењу Врховног суда, иако стоје наводи да је исказ именованог сведока пред јавним тужиоцем, прибављен супротно члану 300. став 1. и 6. ЗКП, стоји и чињеница да је наведени сведок оштећени испитан на главном претресу одржаном пред Вишим судом у Нишу дана 29.01.2024. године, као и да је испитивању овог сведока на главном претресу, присуствовао окривљени и његов бранилац, адвокат Дејан Живковић, чиме је обезбеђена контрадикторност, односно могућност окривљеном и браниоцу да постављају питања сведоку, коју могућност је одбрана користила и на тај начин је испоштовано право на одбрану.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да неосновано бранилац окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с обзиром да записник о извођењу доказне радње испитивања сведока оштећеног ББ Кт 75/23 састављен пред Вишим јавним тужиоцем у Нишу 07.06.2023. године, јесте целина са исказом истог на главном претресу, којим је и конвалидиран, због чега у целини посматрано овај исказ јесте законит доказ.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног наводи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, док изношење сопственог виђења чињеница које из доказа изведених током поступка произилазе, као и оцена исказа испитаних сведока, са којом полемише бранилац у поднетом захтеву, спада у чињенична утврђења, у смислу члана 440. ЗКП.

Међутим, Врховни суд ове наводе браниоца није разматрао, јер битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда одредбе члана 440. ЗКП, не спадају у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић